

[Lynnerup Nielsen.]

Jeg har bemærket mig af betænkningen og af den højtærede ministers fremsættelsestale, at der har været betæneligheder hos lodserne med hensyn til denne forhøjelse af aldersgrænsen, og jeg vil derfor finde det naturligt, da der jo nu skal nedsættes et udvalg, at man tager dette spørgsmål under fornyet overvejelse. Det er ganske naturligt, at det for folk midt i 60erne ofte kan være svært at klare de strabadser, som nu engang er forbundet med udøvelsen af dette hverv.

Bidragsprocenten til den ændrede pensionsordning for lodser er nu sat til at udgøre maksimalt 30 pct. af nettoindtægten, men med muligheder for at nedsætte procenten for de mindre lodserier, der måtte have vanskeligheder i overgangsperioden. Jeg har forstået ordningen således, at de mindre lodseriers lodser ikke vil få mindre end 80 pct. af en pension, der bliver beregnet efter en lønindtægt på 24 000 kr.

Alt i alt bygger lovforslaget på det nedsatte udvalgs betænkning. I dette udvalg har lodserne været repræsenteret, og en resolution, som lodserne har vedtaget på deres generalforsamling den 7. december i fjor, går ind for de her foreslåede ændringer. Mit parti har den opfattelse, at de foreslåede ændringer betegner et fremskridt og vil være en klargørelse af vor lovgivning på dette felt, ligesom vi er af den formening, at det økonomiske grundlag for midlernes fremskaffelse, både hvad reguleringsfonden og Den fælles Lodspensionskasse angår, er bedre end den nugældende ordning.

Jeg kan derfor på min gruppes vegne give vor tilslutning til de principper, der ligger til grund for de foreslåede ændringer, og tilsige vor velvillige medvirken til lovforslagets videre gang gennem det høje ting.

Forsvarsministeren (Poul Hansen): Jeg er i den heldige situation at kunne takke de ærede ordførere for en meget velvillig behandling af lovforslaget. Jeg har med særlig glæde bemærket det ærede medlem hr. Gideons smukke ord om det nedsatte udvalgs arbejde.

Der var kun enkelte ting, som det blev nævnt at man ville se nærmere på, og jeg havde nærmest det indtryk, at ordførerne tænkte sig, at disse ting ville man se nærmere på under udvalgsarbejdet.

Derfor skal jeg for mit vedkommende kun gøre nogle ganske få bemærkninger til enkelte af de spørgsmål, der blev draget frem.

Det ærede medlem hr. Gideon spurgte, hvilke økonomiske konsekvenser loven kunne tænkes at få for statskassen. Så vidt vi har kunnet følge tingene, tyder året 1958-59 på, at der vil være balance, således at lodsfonden vil kunne hvile i sig selv. Nu kan man naturligvis ikke deraf med sikkerhed slutte, hvorledes det vil forme sig fremefter, fordi der jo er visse usikkerhedsmomenter. Der er usikkerhed med hensyn til skibsfartens omfang og med hensyn til fremtidige antal af lodser ved det enkelte lodseri, og endelig kan der også komme nogle forskydninger med hensyn til de driftsudgifter, der kan fradrages. Derfor er det ikke muligt med sikkerhed at sige noget om, hvorledes konsekvenserne vil blive. Men jeg tror, man kan sige, at den hidtidige udvikling, hvad angår lodsreguleringsfondens primære formål, tyder på, at der vil den kunne hvile i sig selv. Ellers kan det blive et spørgsmål om fartøjsmateriel o. s. v., men dertil har der jo også tidligere været givet tilskud af statskassen. På det punkt kan der altså blive et spørgsmål.

Der er i betænkningen fra det af ministeriet nedsatte udvalg visse oplysninger om de dårligst stillede lodsers aflønningsforhold, og der vil de ærede medlemmer kunne finde materialet. Det viser, at den største lønning for disse lodser i 1958 var ca. 24 000 kr., og at gennemsnittet lå på omkring 16 000-17 000-18 000 kr. Jeg ved ikke, om man kan regne med, at disse lodser har andre indtægter ved siden af; vi mener i alt fald, det er tilfældet for en dels vedkommende. Jeg ville være meget betænkelig ved på nuværende tidspunkt, at give tilsagn om at hæve grundbeløbet. Jeg synes, at man i hvert fald bør afvente de nærmeste års udvikling for lodsreguleringsfonden for at se, om der er midler dertil.

Hvad endelig angår aldersgrænsen, skal jeg gøre opmærksom på, at det er jo reglerne for statstjenestemændenes pensionering, man her følger, og det er vel rimeligt, at man, når man følger dem på den ene måde, da også følger dem på den anden